

mange andre Funktionærer, der ogsaa maa gøre Tjeneste i en højere Stilling end den, de efter deres Løn tilhøre. Jeg finder, at det er urigtigt; naar saadanne Folk til Stadighed forrette en Tjeneste, der svarer til den højere Løn, bør de ogsaa have den højere Løn.

Endelig er der et for Funktionærerne meget vigtigt Spørgsmaal, som jeg mener absolut bør løses, og som jeg haaber, det kommende Finansudvalg vil se velvilligt paa, naar Andragende derom forhaabentlig snart fremkommer. Det er Spørgsmaalet om Huslejetillæg. Dette Spørgsmaal bliver mere og mere brændende for hvert Aar, der gaar. Vi have jo adskillige Gange haft denne Sag paa Bane, og der er stadig blevet sagt, at Loven har virket i for kort Tid til, at man allerede kan begynde at lave om paa den. Jeg kan ikke se det rigtige deri. Det er erkendt baade fra Flertallets Side her i Salen og af den tidligere Trafikminister, at der her maaske er begaaet en Uretfærdighed derved, at man helt og holdent har strøget Huslejetillæget undtagen for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende, idet det jo er godtgjort, at det er lige saa dyrt at leve, naar alt tages med i Betragtning, mange Steder i Provinserne som her i København. Dette Spørgsmaal vil altsaa blive rejst igen fra Funktionærernes Side, og jeg vil da haabe, at man vil se bort fra, at Loven ikke har virket i en hel Menneskealder endnu — jeg ved for Resten ikke, hvor længe det er Meningen, at den skal virke, inden man vil anse det for passende at optage den til Revision. Jeg haaber da, at man vil gaa ind paa at give Funktionærerne adskillige Steder i Landet det Huslejetillæg, som de i overordentlig høj Grad trænge til. Der er jo ingen Tvivl om, at vi ved Lønningslovens Behandling have givet Funktionærerne Haab om, at de inden ret længe ville kunne vente dette Spørgsmaal taget op. Det ærede Medlem, der var Flertallets Ordfører her i Salen, da Sagen var for, udtalte noget om, at det kunde godt være, at der paa dette Punkt var begaaet nogen Uretfærdighed, men saa maatte man se ved første Lejlighed at faa det rettet. Nu vil der altsaa fremkomme et Andragende om paa en eller anden Maade at hjælpe disse Folk til et Huslejetillæg, og jeg vil tillade mig at udtale Haabet om, at de, der ville faa med Sagen at gøre, da ville se velvilligt derpaa.

Jeg tror for øvrigt, naar jeg skal udtale min principale Mening om denne Sag,

at man snarest muligt burde tage hele Loven op til Revision og tage under Overvejelse, om man ikke kunde komme ind paa at give en Lønningslov for alle Statsfunktionærer, en ensartet Lønningslov, der stillede Folk i de forskellige Etater, som havde nogenlunde ens Tjeneste, lige med Hensyn til Lønningerne, med andre Ord en Lønningslov noget i Lighed med den, der haves i Københavns Kommune. Det kunde vist være værd at tage under Overvejelse. Hvis man kom dertil, vilde meget af den Uretfærdighed, der nu hersker i adskillige Etater, forsvinde, og i hvert Tilfælde vilde der ikke ske det, som nu meget ofte sker, naar en Lov om Ændring af Lønninger for en eller anden Etat kommer op, at saa henvises alle Tider til en anden Etat, til, at der have de det paa den og paa den Maade, og at man finder, at vedkommende ogsaa burde have det paa den Maade. Alt det Vrøvl, der har været oppe ved adskillige Lejligheder, og som vi, der have haft med Lønningslove at gøre, have haft god Lejlighed til at blive bekendte med, vilde kunne undgaas, hvis vi fik en Lov, der indsatte Statsfunktionærerne i forskellige Klasser efter deres Arbejde, saaledes at de fik Løn i Forhold dertil. Vilde man ikke det, kunde man forsøge at rette de værste Skavanker i Loven. Der er da særlig et Par Klasser indenfor Statsbanefunktionærernes Kreds, som jeg mener ere blevne uretfærdigt behandlere, hvilket jeg skal tillade mig at omtale. Det er Depotarbejderne, Ledvogterne og Ledvogterskerne. Der er flere, men jeg skal holde mig til disse, fordi de ere uheldigst stillede. Depotarbejderne bleve rent ud degraderede ved den sidste Lønningslov, ganske vist, de, der vare ansatte den Gang, fik Lov til at staa under de samme Vilkaar som tidligere, men de, der ere komne til senere, ere komne under uheldigere Forhold end Depotarbejderne tidligere. Jeg har den Opfattelse, at disse Funktionærer i de allerfleste Tilfælde have lige saa stor Betydning for Statsbanerne som mange andre Klasser Funktionærer, og jeg kan ikke se, af hvilken Grund man har sat disse Folk i en lavere Klasse. Den Grund, der har været anført, nemlig at Sygdommen imellem dem er saa overordentlig stor, kan jeg ikke tro kan være alvorlig ment. Jeg vil lægge et godt Ord ind for, at man søger at rette dette Forhold. Hvad angaar Ledvogternes og Ledvogterskernes Forhold, ere de ogsaa af den Beskaffenhed, at jeg mener, man bør revidere Loven paa dette Punkt. Tage